

Her ser du en ufredelig vintergæst, sjaggeren. Den slår solsorten med flere længder i kampen om æblerne. Det kan hjælpe at dele græsplænen ind ved hjælp af snevolde med hver sine æbler, så de enkelte fugle ikke kan se hinanden. Dens navn er afledt af dens advarselskald - *sjak sjak* - en lyd, der er sammenlignet med en hækkesaks. Og det er jo meget passende med temperamentet in mente.

Det er især som vintergæst fra vores nordlige nabolande, vi kender sjaggeren, og i Københavnsområdet er den set i flokke på ti tusinde fugle. Først på vinteren er der ofte store flokke på i alle tilfælde hundreder af fugle på golfbanen, hvor de æder bær i hegnene. Men spisekammeret er hurtigt tømt, og så drager de videre. Fuglene kan ses fra Vestre Kobbelvej.

Først i 1960-erne begyndte den at yngle her i landet, og bestanden er vokset støt og roligt. Der er flest ynglefugle i Nordsjælland og Nordvestjylland - vi ved ikke, om den ruger her i kommunen.

Andre steder ruger sjaggerne ofte i kolonier, som de ihærdigt forsvarer mod alle forsøg på indtrængen fra rovfugle og rovdyr på en meget håndfast vis - bl.a. ved i flok at dykke ned mod dem og overskide dem. Sommer som vinter - her har vi en fugl, som tager hårdt fat.

Om sommeren æder sjaggeren orme, snegle, insekter og bær, og om vinteren står bær og venlige menneskers æbler højt på spisesedlen. Æbler tiltrækker også andre fugle, så belønningen for at sprede dem ud i haven bliver godt betalt med sjove oplevelser.

Følg også årets gang på Facebook og få inspiration til ture ud i naturen:

Danmarks Naturfredningsforening i Fredericia

Tekst og foto: Ole Klottrup